

Είναι καὶ μάρνες γροσαριές, είναι καὶ πέντε 'ς τ' ἀσπρο,
είναι καὶ ἄλλες μερικές π' ἀξιζοντα ἔτα κάστρο
(ἐπὶ τῆς διαβαθμίσεως τῆς ἀξίας τῆς μάννας) Σίφν.

"Εχει καὶ μάρνες γροσαριές, ἔχει καὶ τρεῖς 'ς τὸ γρόσι
(συνών. μὲ τὸ προηγούμ.) Ιων. (Σμύρν.)

γροσάρικος ἐπίθ. Πελοπν. ('Αναβρυτ.) — 'Εφημ. 'Ελλην. Γεωργ. I, 83 γροσάρικος Θράκη. (Σηλυβρ.) γρονσάρικονς Λέσβ. Μακεδ. (Βόιον).

'Εκ τοῦ οὐσ. γρόσια καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

1) 'Ο ἀξίας ἐνὸς γροσίου Θράκη. (Σηλυβρ.) Λέσβ. Μακεδ. (Βόιον) : *Βραχιονέλλ'* γρονσάρικον Λέσβ. Γροσάρικονερὶ Σηλυβρ. Γρονσάρικον μαχαίρη Βόιον. 2) Εἰς τὸν πληθ., ὑπὸ τὸν τύπον γρόσια καὶ ἐνοεῖται εἶδος συμφωνίας, κατὰ τὴν ὅποιαν παραχωρεῖ τις εἰς ποιμένα, δι' ὥρισμένον χρόνον, ἀριθμὸν προβάτων διατιμωμένων πρὸς ὥρισμένην ἀξίαν. 'Ο ποιμὴν ὑποχρεοῦται νὰ ἔξοφλήσῃ τὸ χρέος του εἰς τρεῖς ἵσις ἐτησίας δόσεις, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὥρισθέντος χρόνου — τριῶν ἐτῶν συνήθως — μοιράζεται ἡμισείας μετὰ τοῦ ίδιοκτήτου τὰ ληφθέντα πρόβατα καὶ τὰ ἔξι αὐτῶν γεννηθέντα θήλεα Πελοπν. ('Αναβρυτ.) — 'Εφημ. 'Ελλην. Γεωργ., ἔνθ' ἀν.

γροσᾶς ὁ, Πελοπν. ('Ηλ. Τριφυλ.) γρονσᾶς. Θάσ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γρόσια καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

1) 'Ο ἔχων πολλὰ χρήματα, ὁ πλούσιος ἔνθ' ἀν. Συνών. λεφτᾶς, παραλῆς, ταλλαρᾶς. 2) 'Ο τοκογλύφος Πελοπν. ('Ηλ. Τριφυλ.)

'Η λ. ὁς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γρονσοῦ Θάσ.

γροσένικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γροσένος Σύμ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γρόσια καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ένθιος.

'Ο διαθέτων πολλὰ γρόσια, πλούσιος, παραλῆς, λεφτᾶς ἔνθ' ἀν.: Γροσέρο γαρθρὸν ἔκαμε δὸς Σεαστούλι (=Σεβαστούλι, ὄν. γυναικὸς) Σύμ. Συνών. γρόσιας 1.

γροσέρι τό, ἐνιαχ. γροσέρ' Προπ. ('Αρτάκ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γρόσια καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έρι.

Γρόσιας ἀκι, τὸ ὄπ. βλ., ἔνθ' ἀν. : Πάρος ἀπὸ τὸ γροσέρι νὰ πάρος ἀπὸ τὸ ἀργαστήρ' μαρέστρα Προπ. ('Αρτάκ.)

γρόσι τό, γρόσιν Κύπρ. γρόσι κοιν. καὶ Καππ. ('Ανακ.) γρόσι Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ. Σουδεν. Τρίκη.) Τσακων. (Χαβουτσ.) γρόσι' Εὔβ. (Στρόπον.) "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) Θράκη. (Καλλίπ. Σηλυβρ.) Καππ. ('Ανακ.) Λέσβ. Μακεδ. (Βογατσ. 'Εράτυρ. Σιάτ.) Σάμ. Στερελλ. (Αιτωλ. 'Ακαρναν. Φθιώτ.) γρόσι' Εὔβ. (Λιχάς) Θεσσ. ('Αετόλοφ.) Θράκη. ('Αδριανούπ.) Πόντ. ('Αργυρόπ. Κερασ.) γρούσι' Καππ. (Φλογ.) γρούσι' Καππ. (Μισθ.) γρούσι' Πόντ. ('Ιμερ. Κράμν. Χαλδ.) γρόσι Σαμοθρ. κρόσι Πόντ. (Οἰν.) κρόσι' Πόντ. ("Οφ.) κρόσι' Πόντ. ("Οφ. Τραπ.) γονορούσιν Λυκ. (Λιβύσσ.) γρονσί Θράκη. (Σουφλ.) Κύπρ. Πληθ. γρόσια πολλαχ. καὶ Καππ. ('Ανακ.) γρόσια "Ηπ. (Κόνιτσ. Κωστάν.) Μακεδ. (Βρίκα) γρόσια Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Κύπρ. γρόσια Πόντ. ('Αργυρόπ. Κερασ.) γρόσιγα Θράκη. (Αιν.) γρόσιγα Κῶς Ρόδ. γρόστρια Κῶς γρόσα πολλαχ. γρόσια "Ηπ. (Μαργαρ. Χιμάρ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Γερακάρ.) Ιμβρ. Καππ. ('Ανακ. Διλ.) Μακεδ. (Βροντ. Ρουμλ. Σιάτ. Σταν.) Πελοπν.

(Παιδεμέν.) Τσακων. (Χαβουτσ.) γρούσια Πόντ. ("Ιμερ. Χαλδ.) γρούσα Καππ. (Μισθ.) γρούσα Καππ. ('Ανακ. Διλ. Φλογ.) γρούσε Καππ. (Φάρασ.) γρονσά Κύπρ. κρόσια Πόντ. (Οἰν.) κρόσια Πόντ. (Τραπ.) κρόσια Πόντ. (Κρώμν. "Οφ. Τραπ.) γούσα Σαμοθρ.

Tὸ Βυζαντ. γρόσι, τὸ ὄπ. ἐκ τοῦ Βενετ. g r o s s o. 'Ο τύπ. γρούσια εἰς Βουστρών. (ἐκδ. Κ. Σάθ., Μεσν. Βιβλ. 2, 458) «ἔδειξέν τους ἔναν κουμνὸν γεμάτον γρούσια».

Νόμισμα ἀποτελοῦν τὸ ἔκατοστὸν τῆς τουρκικῆς λίρας καὶ ἴσοδυνχμοῦν πρὸς τεσσαράκοντα παράδεις κοιν. καὶ Καππ. ('Ανακ. Μισθ. Φλογ.) Πόντ. ('Αργυρόπ. "Ιμερ. Κερασ. Κρώμν. Οἰν. "Οφ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Χαβουτσ.): Τόνε ξεγόρασε μὲ πέντε πονγγία γρόσια Κίμωλ. "Αφηκέρδου πενήδα χιλιάδες γρόσια Κρήτ. 'Σ τὸ 1902 είχε εἰκοσιενιγάρι χιλιάδες γρόσια ὁ πατέρας μου ἀπὸ τὸ τσοπανίλικι Φούρν. Τοὺς σακκούλ' ἦταν χειλί' μὴ χειλί' ἀπὸ μιταλίκη, γρόσια κὶ μιτζίτηα (χειλί' μὴ χειλί' = γεμάτο) Μακεδ. (Ρουμλ.) Νά, δκυό γρονσά ν' ἄφης δκυό λαμπάς Κύπρ. 'Εδάγεισέρι-με δ Πανλῆς πέδε χιλιάδες γρόσια Σύμ. Νά γεμώσω τὴν βούρκαν τζαί τοὺς κόρφους μου γρονσά (βούρκα = σάκκος) Κύπρ. Τὸ σπορέλαιο πονλύταν πέντε γρούσια ἡ δικα Φλογ. Τὸν συμφωνοῦσαν τὸν δραγάτη οἱ δημογέροντες μὲ τὸν μουχτάρη τόσα γρόσια τὸ χρόνο "Ηπ. (Μέγα Περιστ.) Καϊλλίτζεσαι 'ἀ μᾶς νοικιάσης τὸ μαετζάκι σ-σου, 'ἀ σοῦ γίδω δέκα γρόσια κάθε φεγάρι; (καϊλλίτζεσαι = δέχεσαι, συμβιβάζεσαι μαετζάκι = μαγαζάκι) Σύμ. Δινίσκαμ σερόντα γρόσια τὸ χρόνο 'Ανακ. Μὲ τὸ ζόρ' βγάλισκεν τέσσερα πέντε γρούσια Φλογ. "Οπωος μ' δώσ' χιλιάδες γρόσιγια, κείνος θὰ δόνε πάρος Θράκη. (Αιν.) 'Εκατὸν γρόσια είλεν καὶ θὰ ἐπέινεν νὰ ἐλέπ' τὴν βασιλοπούλας τὸ νήσον 'Αργυρόπ. 'Εκαζένεψε πολλὰ κορόδα (ἐκέρδισες πολλὰ γρόσια) Κρώμν. "Οφ. Τραπ. Ψούνισε μιὰ δικα κρασὶ καὶ τῆς τό δωκε δύο γρόσια Προπ. (Μαρμαρ.) Εἴκοδ' γρόσια Χαβουτσ. Σοντζόνικα καλὰ δχτὼ γρόσια τὴν δικα Προπ. ('Αρτάκ.) || Παροιμ. φρ. Τ' εἴκαμι τρεῖς 'ς τοὺς γρόσι (τοὺς ἔδωσε πολὺ ξύλον, τοὺς ἔδειρε πολὺ) Σάμ. (Μαραθόνιαμπ.)

Tὸ τὸ θέλ' δ Τούρκος τὸ φλονρὶ κι δ χαραμῆς τὸ γρόσι; (ἐπὶ τῶν κακῶς δαιχειρίζομένων τὴν περιουσίαν των) Πελοπν. (Πάτρ.) Ιος. || Παροιμ.: Τὸ στραβὸν εἴπανε, τὸ κερὶν ἡ δικα χίλια κορόδα ἐξῆβεν (εἰπανεὶς τὸν τυφλόν, ἡ δικα τὸ κερὶν ἔφθασε χίλια γρόσια: ἐπὶ τοῦ μηδόλως ἔχοντος χρείαν πράγματός τινος καὶ διὰ τοῦτο ἀδιαφοροῦντος διὰ τὴν ὑπερτίμησιν αὐτοῦ) Πόντ. 'Η γριά τὸ γρόσι της (ἐπὶ τοῦ ἐπιμόνως δέξιοντος νὰ λάβῃ ἐλάχιστόν τι διφειλόμενον αὐτῷ παρ' ἀνδρὸς εἰς τὸν διπολάς καὶ μεγάλας διφειλεῖ χάριτας) Κεφαλλ. 'Σ σὸ γορόδ' π' ἔκαμεν 'κ' είλεν, καὶ 'ς σὴν παρὰν π' ἔκαμεν εἰλεν (αὐτὸς ποὺ ἐκουράσθη διὰ τὸ γρόσι δὲν ἀπέκτησε πλοῦτον, ἐνῷ αὐτὸς ποὺ ἐκουράσθη διὰ τὸ παρὰν ἀπέκτησε, δηλ. δ ἐπιδιώκων νὰ κερδίσῃ πολλὰ δὲν ἀποκτᾷ, ἐνῷ δ ἀρκούμενος εἰς τὰ δλίγα κερδίζει) Χαλδ. Θέλει τριάντα ἐγγέα νὰ τὸ κάμη γρόσι (1 γρόσι = 40 παράδεις εἰρων., ἐπὶ διλθείων) Ι. Βενιζέλ., Παροιμ.², 115, 34. || Γνωμ.

"Εχει γυναικες δυὸ γροσῶ, | ἔχει καὶ τρεῖς 'ς τὸ γρόσι, ἔχει καὶ τρεῖς καὶ τέσσερες δύον δὲν ἔχουν γνώση || "Άσμ.

Τάξει ταγάρι τὰ φλονριά, φόρτωμα καὶ τὰ γρόσα Μακεδ. (Βόιον).

"Ἄν ἔχης γρόσια, ξόδεψ' τα, φλωριά, χαρτζένεψέ τα, κι ἀν ἔχης κι ἀλονγον καλό, περπάτα πανηγύρια (χαρτζένεψ = ξέοδεψ) αὐτόθ.

